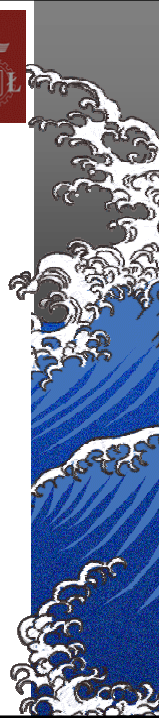

Lingwistyka Matematyczna *Analiza składniowa*

© dr hab. inż. Lidia Jackowska - Strumiłło

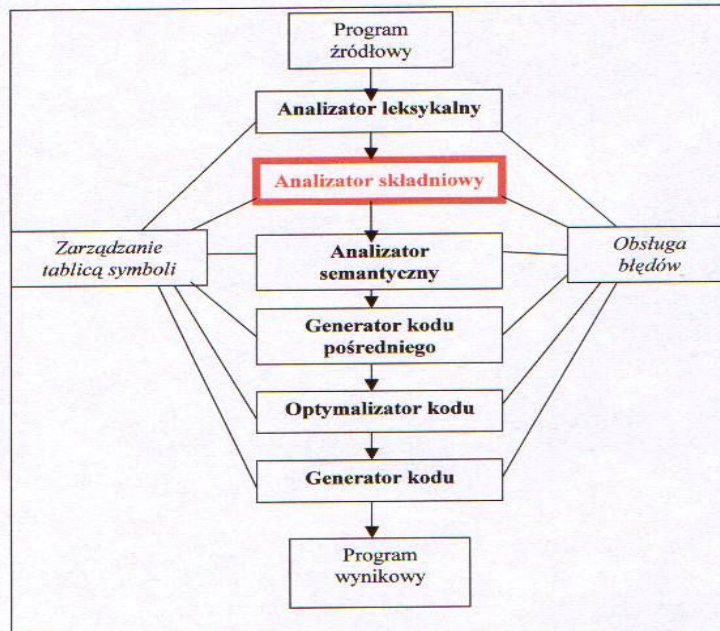
ANALIZATOR SKŁADNIOWY

Analizator składniowy, inaczej analizator syntaktyczny lub **parser** (ang. *syntax analyser, syntactic analyser, parser*) jest to część translatora dokonująca rozbioru gramatycznego programu lub samodzielnej jednostki kompilacji (modułu).

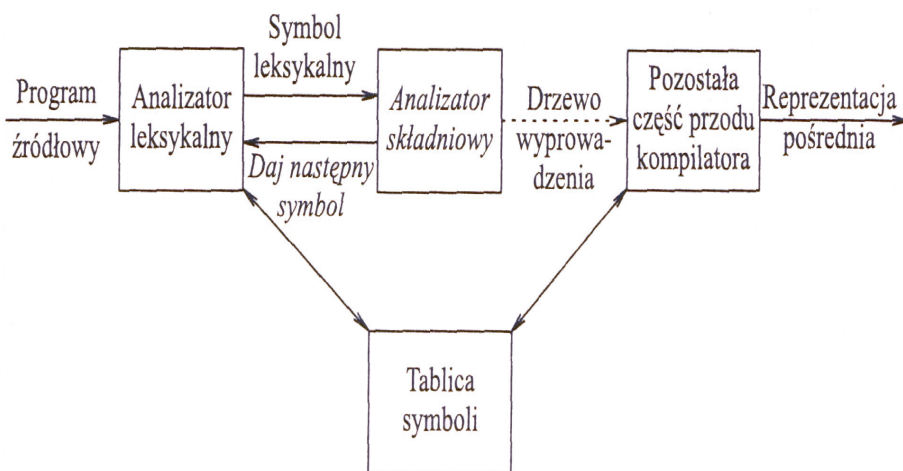
Ważnym elementem procesu translacji jest zgłoszenie użytkownikowi komunikatów o ewentualnych błędach w programie źródłowym

Etapy Procesu Kompilacji

Umiejscowienie analizatora składniowego w kompilatorze

KLASYFIKACJA ANALIZATORÓW SKŁADNIOWYCH

ZE WZGLĘDU NA:

o **gramatykę:**

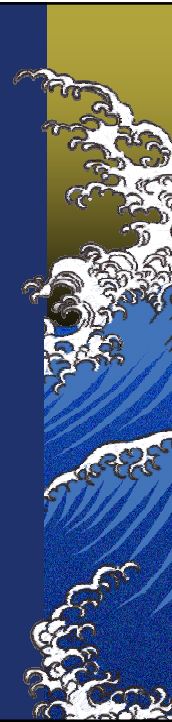
- analizatory LR,
- analizatory LL;

o **kolejność przeglądania:**

- analizatory wstępujące,
- analizatory zstępujące,
- analizatory przewidujące;

o **sposób reprezentacji składni:**

- analizator składniowy dla zadanej gramatyki,
- analizator składniowy sterowany składnią.

DIAGRAMY SKŁADNIOWE

Diagramy składniowe to graficzny sposób przedstawienia gramatyki równoważny notacji BNF.

Cechy diagramów:

- ▲ wygodna forma zapisu języka
- ▲ dają zwięzły i przejrzysty obraz struktury języka
- ▲ pozwalają zrozumieć proces rozbioru
- ▲ postać opisu właściwa przy projektowaniu języka

Reguły konstrukcji diagramu składni

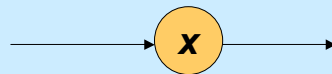
1. Każdy symbol pomocniczy A, dla którego istnieje produkcja:

$$A ::= \xi_1 \mid \xi_2 \mid \dots \mid \xi_n$$

zostaje przekształcony na diagram symbolu A o strukturze określonej przez prawą stronę produkcji zgodnie z regułami 2 - 6.

Reguły konstrukcji diagramu składni

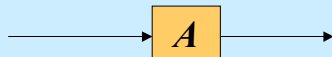
2. Symbol końcowy x oznaczany jest symbolem:

Każde wystąpienie symbolu końcowego x w ciągu ξ_i odpowiada instrukcji rozpoznającej ten symbol i pobierającej kolejny symbol z ciągu wejściowego.

Reguły konstrukcji diagramu składni

3. Symbol pomocniczy B oznaczany jest symbolem:

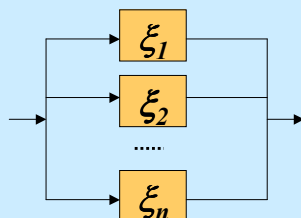
Każde wystąpienie symbolu pomocniczego B w ciągu ξ_i odpowiada uaktywnieniu podprogramu opisanego diagramem dla symbolu B.

Reguły konstrukcji diagramu składni

4. Produkcja postaci:

$$A ::= \xi_1 \mid \xi_2 \mid \dots \mid \xi_n$$

zostaje przekształcona na diagram:

gdzie każde ξ_i jest utworzone przez stosowanie reguł 2 – 6 dla ξ_i .

Reguły konstrukcji diagramu składni

5. Ciąg ξ postaci:

$$\xi = \alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_m$$

zostaje przekształcony na diagram:

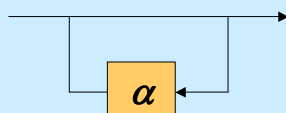
gdzie każde α_i jest utworzone przez stosowanie reguł 2 – 6 dla α_i .

Reguły konstrukcji diagramu składni

6. Ciąg ξ postaci:

$$\xi = \{ \alpha \}$$

zostaje przekształcony na diagram:

gdzie α jest utworzone z α przez stosowanie reguł 2 – 6.

Przykład

Zbuduj diagramy dla gramatyki:

$A ::= x \mid (B)$

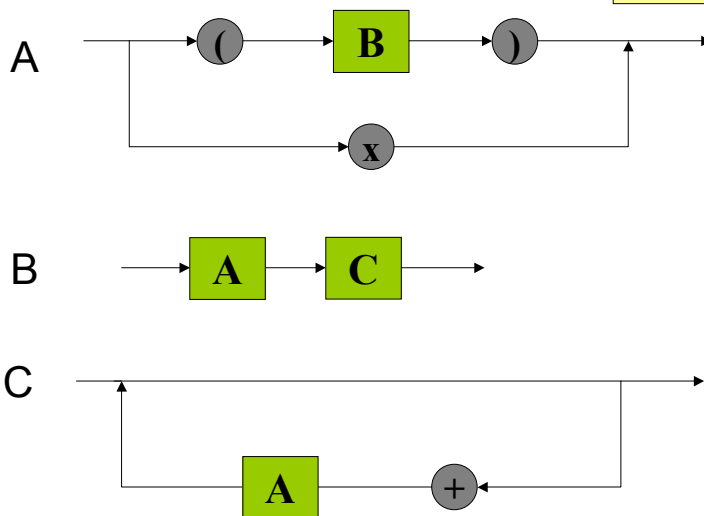
$B ::= AC$

$C ::= \{+A\}$

i uprość je do optymalnej postaci.

Przykład

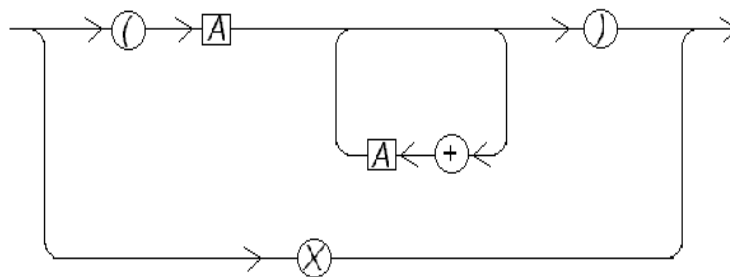
$A ::= x \mid (B)$
 $B ::= AC$
 $C ::= \{+A\}$

Przykład

Zredukowany diagram składni:

A

ANALIZATOR SKŁADNIOWY DLA ZADANEJ GRAMATYKI

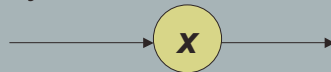
Przy budowie analizatora dla konkretnej gramatyki stosowane są **reguły przejścia od deterministycznego diagramu składni do programu**.

Diagram stanowi schemat blokowy działania programu.

Celem **analizy składniowej programu** jest sprawdzenie poprawności składni programu i wygenerowanie komunikatów o błędach. **Wszystkie błędy składniowe powinny zostać zasygnalizowane**.

Reguły przejścia od diagramu składni do programu

1. Zredukuj, na ile to możliwe, liczbę diagramów stosując odpowiednie podstawienia.
2. Każdy diagram zastąp deklaracją procedury zgodnie z regułami 3 - 7.
3. Element diagramu oznaczający symbol końcowy x

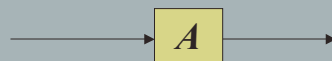

zastąp instrukcją:

if *ch* = 'x' **then** *read(ch)* **else** *błąd*;

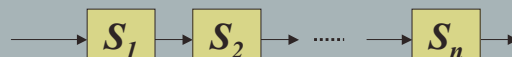
Reguły przejścia od diagramu składni do programu

4. Element diagramu oznaczający inny diagram

zastąp instrukcją wywołania procedury A.

5. Ciąg elementów postaci

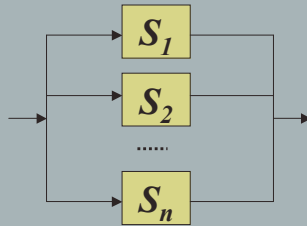

zastąp instrukcją złożoną:

begin *T(S₁)*; *T(S₂)*; ...; *T(S_n)* **end**

Reguły przejścia od diagramu składni do programu

6. Diagram alternatywny zastąp instrukcją wyboru lub instrukcją warunkową:

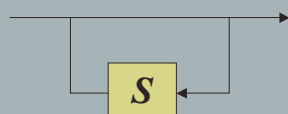

if ch in L_1 then $T(S_1)$ else
if ch in L_2 then $T(S_2)$ else
...
if ch in L_n then $T(S_n)$ else *błąd*;

```
case  $ch$  of  
  L1:  $T(S_1)$ ;  
  L2:  $T(S_2)$ ;  
  ...  
  Ln:  $T(S_n)$   
end
```

Reguły przejścia od diagramu składni do programu

7. Pętlę postaci:

zastąp instrukcją:

while ch in L do $T(S)$;

gdzie: $T(S)$ otrzymano z S zgodnie z regułami 3 - 7, a zbiór $L = \text{pierw}(S)$

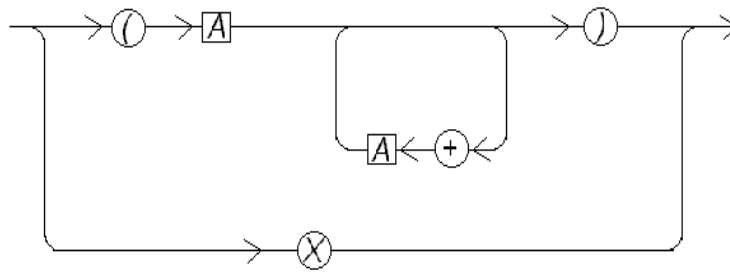
Przykład

Napisz program analizatora dla gramatyki:

$A ::= x \mid (B)$

$B ::= AC$

$C ::= \{+A\}$

Program analizator;

var ch: char;

Procedure A;

begin

 if ch = 'x' then read (ch) else

 if ch = '(' then

 begin

 read (ch); A;

 while ch = '+' do

 begin

 read (ch); A;

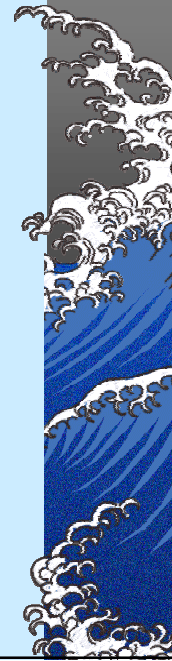
 end;

 if ch = ')' then read (ch) else blad

 end else blad

end;

```
{program główny}  
begin  
  read (ch); A  
end.
```

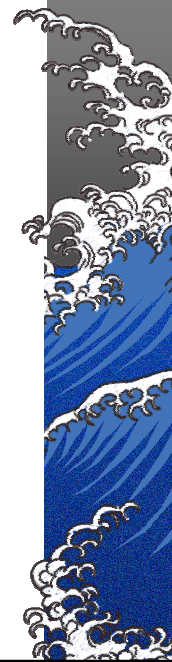

ANALIZATOR SKŁADNIOWY STEROWANY SKŁADNIĄ

Przy budowie analizatora sterowanego składnią trzeba zaprojektować **ogólny program rozbioru odpowiedni dla każdej gramatyki**.

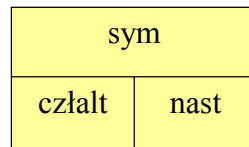
Dla konkretnej gramatyki tworzona jest jej reprezentacja w postaci **struktury danych dynamicznych**.

Przy **analizie składniowej programu** ogólny program rozbioru składniowego jest sterowany utworzoną strukturą danych dynamicznych.

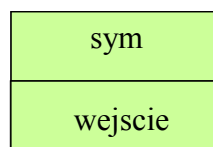
Węzły struktury danych

Type wskaznik = ↑wezel;
wezel = record
nast,czlalt: wskaznik;
case koncowy:boolean of
true: (ksym: char);
false: (psym:poczwsk)
end

Węzeł początkowy

Type poczwsk = ↑poczatek;
poczatek = record
wejście: wskaznik;
sym: char
end

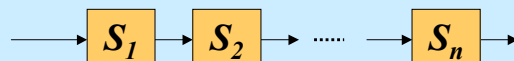

Reguły przejścia od diagramu składni do dynamicznej struktury danych

1. Zredukuj, na ile to możliwe, liczbę diagramów stosując odpowiednie podstawienia.
2. Każdy diagram zastąp odpowiednią strukturą danych zgodnie z regułami 3 - 6.
3. Element diagramu oznaczający symbol końcowy lub pomocniczy zastąp odpowiednim węzłem struktury danych.

Reguły przejścia od diagramu składni do dynamicznej struktury danych

4. Ciąg elementów postaci

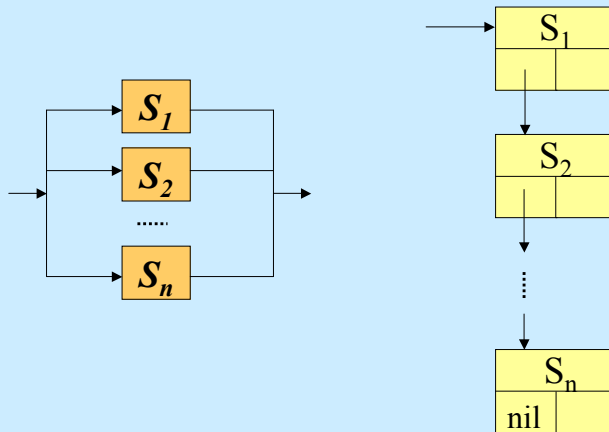

zastąp listą węzłów danych:

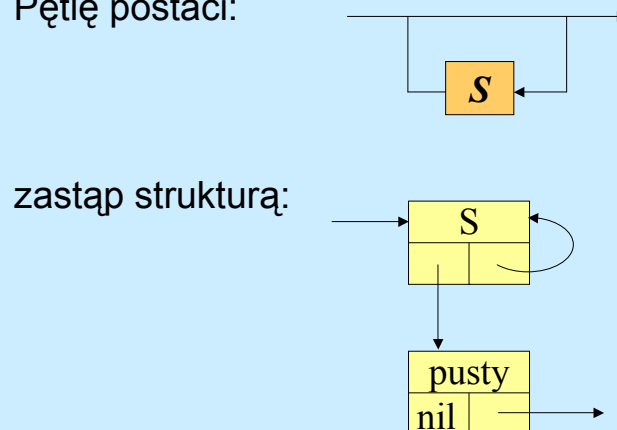
Reguły przejścia od diagramu składni do dynamicznej struktury danych

5. Diagram alternatywny zastąp strukturą danych:

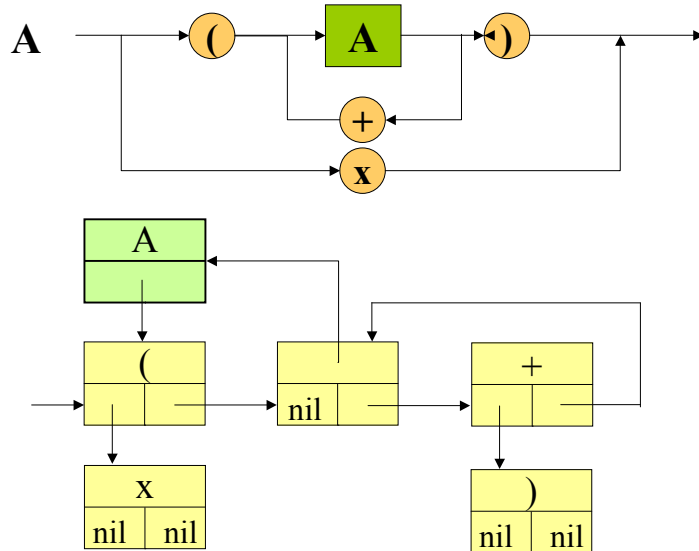
Reguły przejścia od diagramu składni do dynamicznej struktury danych

6. Pętlę postaci:

Przykład

Przekształć diagram w strukturę danych

Notacja RBNF

BNF	RBNF
::=	=
	,
{	[
}]

Każda produkcja w notacji RBNF zakończona jest kropką.

Gramatyka języka produkcji składniowych

Program analizatora akceptuje produkcje w notacji RBNF.

<produkcja> ::= <symbol> = <wyrażenie>.

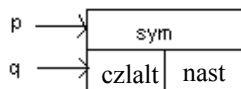
<wyrażenie> ::= <składnik> {,<składnik>}

<składnik> ::= <czynnik> {<czynnik>}

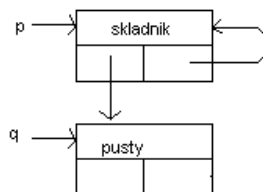
<czynnik> ::= <symbol> | [<składnik>]

CZYNNIKI

<symbol>

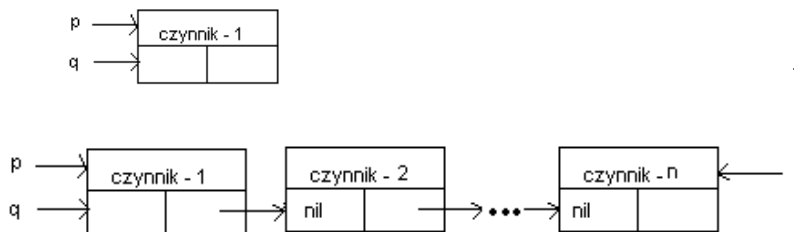

Połączenie symboli [<składnik>]

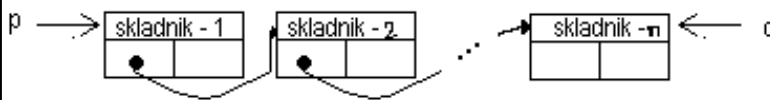

SKŁADNIKI

<czynnik-1>...<czynnik-n>

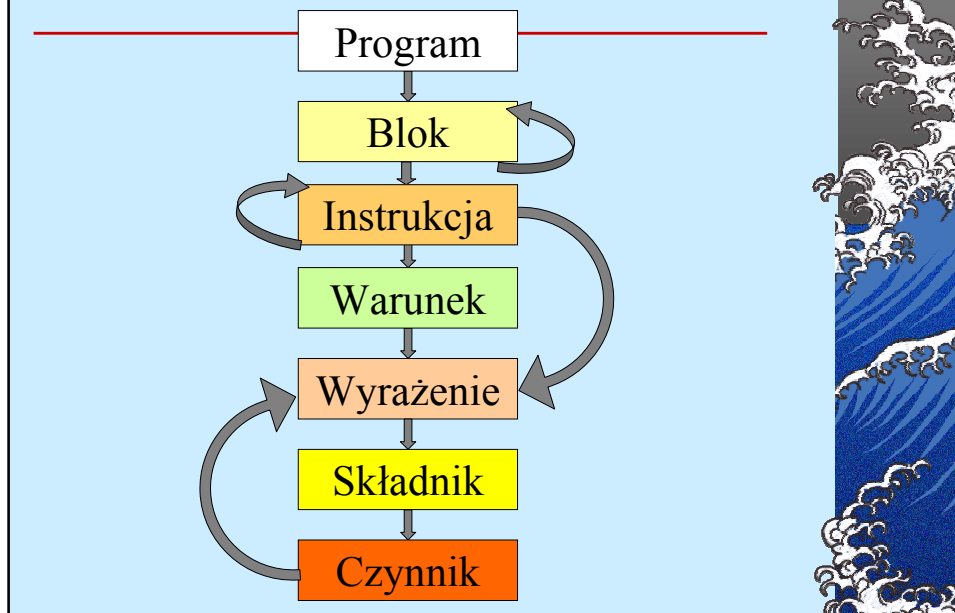
Wyrażenia

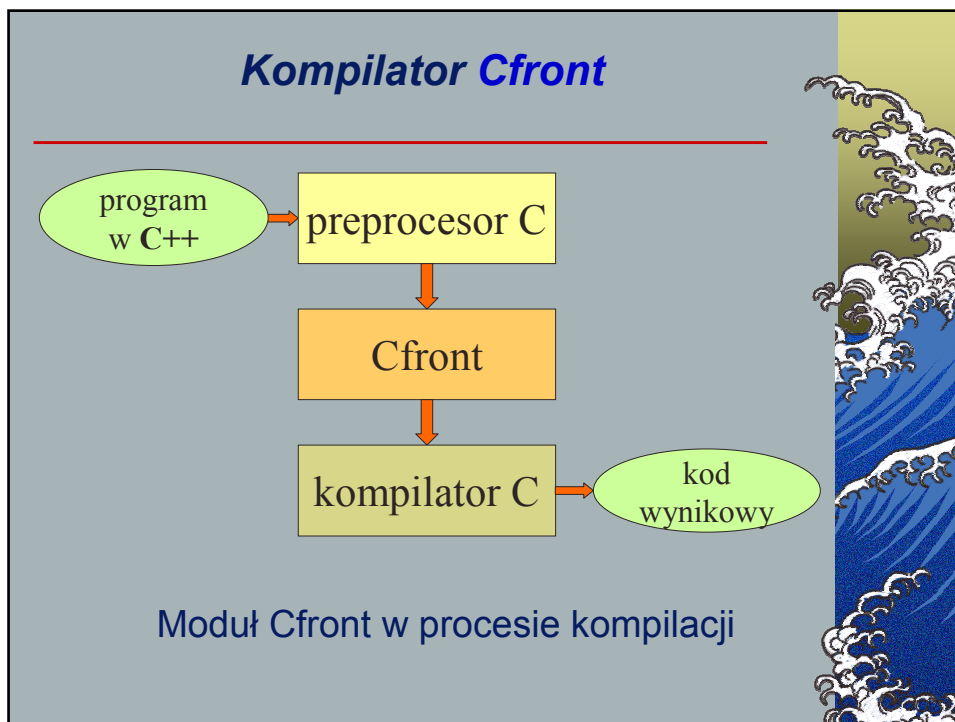
Analizator składniowy dla języka PL/0

Symbol pomocniczy	pierw (X)	nast (X)
Blok	const var procedure ident call begin if while	. ;
Instrukcja	ident call begin if while	. ; end
Warunek	odd + - (ident liczba	then do
Wyrażenie	+ - (ident liczba	. ; end then do R)
Składnik	(ident liczba	. ; end then do R) + -
Czynnik	(ident liczba	. ; end then do R) + - * /

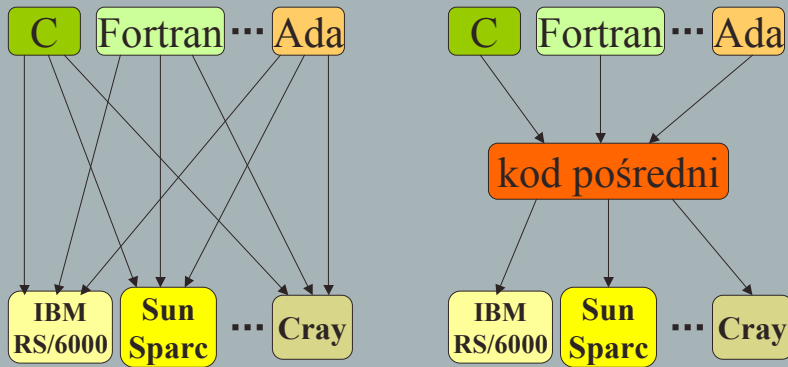
Diagram zależności dla języka PL/0

Kompilator Cfront

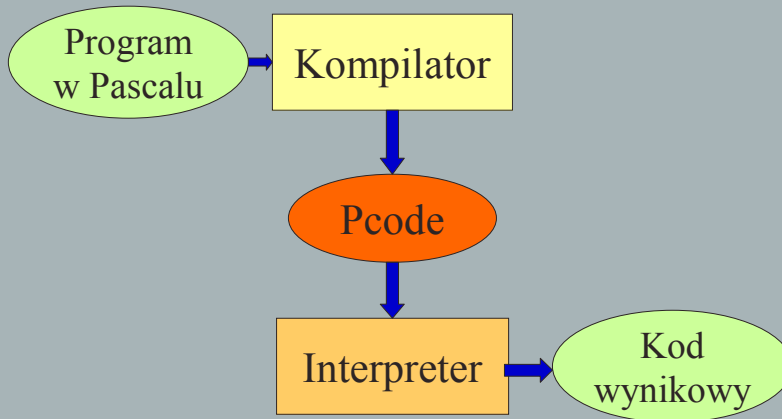
Kod pośredni w procesie kompilacji

Wybrane kody pośrednie

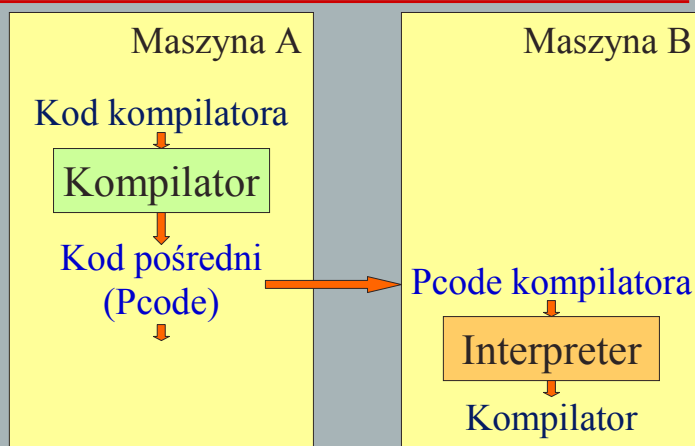
Kod źródłowy	Kod pośredni
Pascal	Pcode
Java	Java VM
Ada	Diana

Kod pośredni w procesie kompilacji

Kompilator Pascala używający Pcode

Przenośność kodu kompilatora

Przeniesienie kompilatora Pascala na inną platformę sprzętową przy użyciu Pcode

Gramatyki z translacją

- ▶ Gramatyka z translacją nazywamy gramatyką bezkontekstową, której zbiór terminali został uzupełniony dodatkowymi symbolami, nazywanymi symbolami translacji.
- ▶ Symbole translacji generują dodatkowe słowo wyjściowe obok słowa otrzymanego z gramatyki.

Przykład 1

Gramatyka generująca wyrażenia arytmetyczne

$$E ::= T E_1$$

$$E_1 ::= +T E_1 \mid -T E_1 \mid \varepsilon$$

$$T ::= F T_1$$

$$T_1 ::= * F T_1 \mid / F T_1 \mid \varepsilon$$

$$F ::= - F \mid (E) \mid \text{id}$$

$$\text{id} ::= a \mid b \mid c$$

Przykład 2

Gramatyka generująca wyrażenia arytmetyczne
uzupełniona o translację na ONP

$$E ::= T E_1$$

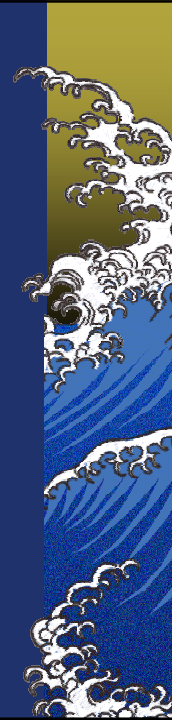
$$E_1 ::= +T \{+\} E_1 \mid -T \{-\} E_1 \mid \varepsilon$$

$$T ::= F T_1$$

$$T_1 ::= * F \{*\} T_1 \mid / F \{/ \} T_1 \mid \varepsilon$$

$$F ::= - F \{-\} \mid (E) \mid \text{id} \{\text{id}\}$$

$$\text{id} ::= a \mid b \mid c$$

PRZYKŁADY WYRAŻEŃ W NOTACJI WROSTKOWEJ I PRZYROSTKOWEJ (ONP – Odwrotna Notacja Polska)

Notacja wrostkowa	Notacja przyrostkowa (ONP)
$x+y$	$xy+$
$(x-y)+z$	$xy-z+$
$x-(y+z)$	$xyz+-$
$x*(y+z)*w$	$xyz+*w*$

